

ikke Noget i disse ydre Forhold, som kunde foranledige Rigsdagens Folkething til nu at henvende sig til Hs. Majestæt Kongen med en Adresse, og de oprindelige Forslagsstillere maae tillade mig at troe, at naar de have knyttet deres Adresse til Throntalen, der jo ligger langt tilbage i Tiden, have de derved mere søgt efter et Tilknætningspunkt end egentlig taget Noget, der laa naturligt for. Hvad er det altsaa, der egentlig kan siges at have fremkaldt denne Adresse? Det er, mine Herrer! et Stridsspørgsmaal, som der efter min Overbeviisning ikke er den fjerneste Opfordring til nu for Diebliffet at bringe frem, et Spørgsmaal, som man vilde gjøre overordentlig klogt i at opsætte indtil det Tidspunkt, hvor det kan have en virkelig praktisk Interesse. Hvorledes er den Stilling, der er bleven beredet adskillige Medlemmer her i Thinget ved de Endringsforslag, der foreligge? Stillingen er saaledes, at det fordres af os, at vi skulle stemme — og det er en betydningsfuld Afstemning — over to Ord; thi Forstjellen imellem Forslaget af de 6 Medlemmer og Forslaget af de 7 Medlemmer er i Virkeligheden kun disse to Ord: „Stikkelse og“. Det er kun disse to Ord, hvorom det Hele dreier sig, og det er virkelig ikke værd i dette Diebliff at fremkalde en Sondring for deres Skjld. Jeg har en levende Overbeviisning om, at den Kamp, der foreslaaer os, vil komme til at gjælde noget ganske Andet end det, man her har søgt at sammentrænge i det ene Ord: „Stikkelse“. Spørgsmaalet vil ikke komme til at dreie sig om lidt Mere eller lidt Mindre, men det vil komme til at dreie sig om det constitutionelle Liv eller Frihedens Undergang, og jeg kan ikke see, at der er nogen som helst Føie til nu at drage nogen Grændselinie imellem os, der jo alle staae paa Frihedens Standpunkt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds har imellem sine Pittringer tillige brugt en, som tyder paa, hvad der er hans Tanker med Hensyn til den hele indre Fremtid, der maatte være os forbeholdt, og som meget vel lader sig forene med Formen af de Endringsforslag, han har stillet. Han synes fuldkommen tilfredsstillet ved, at Righeden kan bevares under det tilkommende indre Statsliv i Danmark.

For ham er Friheden det Uvæsentlige, men Righeden i den Grad det Overveiende, at naar det kommer til Stykket, opofferer han gjerne Friheden derfor og tager hellere en raadgivende Forsamling uden Magt og Myndighed, sammenfat paa den bredeste Basis, end han tager imod en virkelig constitutionel Forsamling med Magt og Myndighed, men som ikke er udgaaet fra den brede Basis, hvori han ser et Udtryk for Righeden. Dette er den væsentlige Forskjel imellem ham og ikke blot de 7 Medlemmer, som have stillet deres Forslag, men tillige de 6 Medlemmer, som have stillet et derfra kun lidt afvigende Forslag, og denne Forskjel vil i sin Tid kunne bevirke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds vil komme til at gaae Haand i Haand med dem, der ikke ønske Frihedens Bevarelse her i Danmark; thi han vil finde sin Righeds-trang tilfredsstillet under en absolutistisk Forsætning, naar der blot findes et Sted, hvor der sidder Repræsentanter for Folkemassen, ligemeget hvad enten de have Ret til at beslutte eller ikke. Deri ligger den virkelige Modsetning, der i Tidernes Løb vil komme frem; men den Modsetning, der søges imellem de to Endringsforslag, der ere stillede af respective 6 og 7 Medlemmer, er for mig uvæsentlig. I den forrige Rigsraadsamling havde vi Leilighed til at discutere det samme Spørgsmaal, og jeg udtalte da, at efter min Overbeviisning vilde vi ikke have den fjerneste Banstellighed, naar Tidspunktet kom, ved at finde et Grundlag, hvorom man fra alle Sider kunde forenes, og denne min Anskuelse har fundet en høi Grad af Bestyrkelse idag, skjøndt just ikke ved, hvad der er blevet sagt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, at Hovedsagen er de finansielle Forhold; thi jeg er fuldkommen forberedt paa, at det ærede Medlem vil forlade denne Sætning, saasnart Tidspunktet ligger for, og saa fæste sine Tanker paa noget ganske Andet, idet de finansielle Forhold vilde berede de allerfærreste Banstelligheder ved Sammensmeltningen af det Fælleds og det Særlige, thi derom findes der allerede en gennemgaaende Enighed, at i dette Punkt skal, bør og maa man komme tilbage til Grundloven af 5te Juni 1849. Det er altsaa ikke derpaa, at det ærede Med-